

Ohranimo zaupanje

Kaj bi svetovali našim gledalcem v teh nemirnih časih gospod škof?

Prva stvar, ki je zelo pomembna, je, da ohranimo zaupanje, da ne začnemo obupavati in da ne začnemo reči, ah saj se ne splača, saj gre vse po zlu, saj so take močne nasprotne sile, jaz se pač ne bom za vse skupaj nič več brigal, bom se rajši zaprl v svoj mali svet svojih majhnih ugodnosti, to imam rad, pa ono imam rad, rad si kaj dobrega privoščim, to bom živel drugo pa me nič ne briga. To je pravzaprav obup, to je neke vrste razočaranje in če človek enkrat to sprejme, potem začne iti z njih navzdol.

V zgodovini so bili neprimerno hujši časi, kakor so današnji, veliko bolj zahtevni, mi pravzaprav imamo danes toliko tudi objektivnih osnov za veliko zaupanje. Kar zadeva najprej naše življenje, to zunanje, materialno življenje, še nikoli pravzaprav se Slovencem ni tako dobro godilo, kot se godi danes, v nasprotju s tistim, kar nekateri govorijo, čeprav gotovo so tudi med nami ljudje, ki težko shajajo ampak v povprečju, če pomislimo, kaj si lahko danes privoščimo in kako smo živeli, to še jaz vem, živeli pred petdesetimi leti, pred štiridesetimi leti, je razlika ogromna.

Poleg tega imamo prvič krat v zgodovini, smo dočakali samostojno Slovenijo. Slomšek, kaj bi Slomšek dal, da bi Slomšku nekdo rekel, čez 150 let bo pa Slovenija samostojna država in bo predsedovala Evropski uniji. Slomšek bi rekel verjetno, pa saj to ni mogoče. Prešern bi rekel, to je nemogoče. Gregorčič bi rekel, to je nemogoče. In vendar je mogoče.

V življenju je veliko več mogoče, kakor človek običajno misli. Zato je vedno na mestu zaupanje, vztrajnost, upornost, prizadevnost, pa da, če se mi prva stvar ponesreči, da takoj ne odneham, kot pravi Zupančič v pesmi, osel gre samo enkrat na led, ampak ravno v tem je oslovstvo, zato pa vedno ostane osel. Modrec ve, danes sem padel, jutri bom plesal po njem. Se pravi, neuspeh me ne sme razočarati, mi ne sme vzeti poguma, mi ne sme vzeti zaupanja, da bi še enkrat poskusil, pa drugič, pa tretjič, pa četrtič. Dejansko v zgodovini nobena velika stvar ni zlahka uspela. Vsaka pomembna stvar zahteva trud. Brez muje se še čevelj ne obuje pravi slovenski pregovor. Vsaka stvar zahteva tudi svoj napor. In zdaj, če smo mehkužni, pa razvajeni, pa če nam je vsak napor takoj odveč in če ob prvem porazu prenehamo in vržemo puško v koruzo, potem seveda iz nas ne bo nič.

Zato je tako pomembno, da znamo imeti v življenju zaupanje. Ampak mi kristjani, pa imamo seveda še dodaten razlog za to zaupanje, ker vemo, da v življenju nismo sami, da je Bog z nami in da je Jezus vstal od mrtvih in da bo zadnjo besedo nad nami, nad svetom imel Bog. In če bo imel Bog zadnjo besedo, bo zadnjo besedo imela pravica in ne krivica, bo zadnjo besedo imela resnica in ne laž, bo zadnjo besedo

imela ljubezen in ne hudobija, bo zadnjo besedo imelo življenje in ne smrt. In to je potem tisto zaupanje, zaradi katerega vem, da kadarkoli jaz naredim nekaj dobrega, si za nekaj dobrega prizadevam, ne glede na to ali bom dočakal uspeh ali ne. Slomšek ni dočakal tistega vsega, kar se je boril, Prešeren ni dočakal, Gregorčič ni dočakal, v pesmi Soči je jokal nad tem kaj se bo nad Slovenijo zgodilo. Ampak danes je Slovenija svobodna. Vse te težave smo srečno prebrodili in lahko se zgodi, da jaz ne bom želel tistega, kar bom sejal, ampak, če je neka stvar dobra, se splača zanjo truditi. Moj oče je enkrat sadil take mlade sadike jabolk. Pri nas je bila taka mala kmetija, oče se je priženil sem in je bilo treba marsikaj ponarediti. Pa so mu sosede rekli, kaj pa to sadiš, saj ti ne boš dočakal preden bodo te jablane obrodile. Pa je rekel, saj to ni važno, važno je, da jaz te jablane posadim, ali bom jaz videl sadove, pa jih bodo moji otroci, moji vnuki imeli. Skratka, če nekaj dobrega naredim, na koncu koncev ni pomembno ali bom jaz užival sadove tistega svojega dobrega dela ali ne.

Dobro delo se splača narediti, je vredno, da ga naredim in zato, ker je na koncu Bog tisti, ki bo imel zadnjo besedo in zaradi tega nobeno dobro delo ni zamen. In to je tista temeljna podlaga za naše zaupanje. In če bomo to zaupanje v življenju imeli, potem bomo tudi razne preizkušnje, razne nesreče, ki nas doletijo, lažje preživeli in se ne bomo nikoli pustili povoziti, nikoli ne bomo pustili, da bi se nam vse zrušilo ampak bomo vedno ostali polni optimizma, polni zaupanja in volje do življenja.

Ljubljanski nadškof msrg. dr. Anton Stres, odlomek iz oddaje Pot-i

Vir: <http://poti.rkc.si/index.php/content/display/121/arhivnovica-116>

Odlomek poslušal in zapisal Zlatko Šehovič